

[Alfred Jensen.]

en mere gennemgribende Valglovsændring, som Valglovskommissionen forinden vil have taget Stilling til.

Lovforslaget vil med de foreslaaede Ændringer faa en Karakter, som gør det muligt for os at stemme for det, idet det oprindelige Forslag altsaa undergaar Ændringer paa de Omraader, hvor vi har fremsat vor Kritik.

Herudover skal jeg kun komme med et lille Hjertesuk over, at det ikke er lykkedes for os at skabe en Ordning, hvorefter de syge kan faa Adgang til at deltage i Valget, og jeg vil udstrække dette Hjertesuk til ogsaa at gælde de mange Medborgere, som paa Valgdagen er nødt til at være fraværende fra deres Hjem uden egentlig at opfylde de Betingelser, Valgloven foreskriver for, at man kan stemme uden for Valgstedet. Jeg haaber imidlertid, at vi ret hurtigt vil naa frem til en Løsning ogsaa af disse Spørgsmaal. Jeg skal sluttelig anbefale, at man stemmer for de af de to Flertal stillede Ændringsforslag.

Bue Bjørner: Der har nu været talt saa længe og af saa mange Ordførere, at vi har naaet et Tidspunkt, kan jeg tænke mig, hvor man helst ser den sidste Deltager i Debatten gaa ned fra denne Talerstol, saa jeg skal fatte mig i Korthed.

Det, Lovforslaget tilsigter, og det, jeg synes der er opnaaet gennem de Ændringsforslag, Flertallet har stillet, og som den højtærede Indenrigsminister har tiltraadt, er jo at give Partierne en mere retfærdig Repræsentation i Forhold til de Vælgerstemmer, de raader over. Det synes vi, som sagt, er naaet, og dermed falder den Mulighed, som vi saa brugt — eller misbrugt — foran forrige Folketingsvalg: ved en kunstig Partidannelse at tilrane sig ekstra Mandater, bort. Dette er et Fremskridt, som vi hilser med Glæde, og som vi vil støtte.

Tilbage staar de Ønsker, som blev fremsat ogsaa af os ved første Behandling, og som navnlig tog Sigte paa at yde Vælgerne større Retfærdighed. Herunder hører det Krav om Ret til subsidiaer Afstemning, som blev stærkt fremhævet fra vor Side under første Behandling og som dengang fik en ublid Medfart. Det er godt at se — og jeg er glad over at se det i Betænkningen —, at man dog nu er kommet til den Anskuelse, at der maaske kan gøres noget i den Retning, og at man derfor henviser Sagen til den Valglovskommission, som skal behandle Spørgsmaalet om en mere permanent Valglov.

Der er ogsaa Spørgsmaalet om Valgretsalders Nedsættelse, men det er jo ikke noget, som direkte vedkommer Valgloven; det maa ordnes ved en Forfatningsændring.

Endelig er der Kravet om at bevare Retten for Vælgerne til at oprette nye Partier. Det er — som jeg sagde ved første Behandling — et Spørgsmaal vi lægger stor Vægt paa. Det er meget vigtigt for Demokratiet, at denne Mulighed bevares, og med de Ændringer, der nu er foreslaaet, hvor man fratager Kravet om 60 000 Underskrifter, nærmer man sig de Forhold, vi i Øjeblikket lever under. Ganske vist betyder den Ændring, der er sket, ikke, at man gaar helt tilbage til det oprindelige Krav med Hensyn til, at der skal 10 000 Underskrifter til. Betingelserne er skærpede. Tidligere var det saaledes, at Underskrifterne skulde være indleveret senest 10 Dage før Valget, nu har man sat Fristen til 14 Dage. Man har fastholdt Bestemmelsen om, at Vælgernes Numre paa Valglisten skal paaføres deres Underskrift, og det kan man sige sig selv er noget, der besværliggør Indsamlingen af Underskrifter.

Med Hensyn til de Konservatives Ændringsforslag vil jeg lige nævne, at det tiltaler os ikke, at de Konservative vil gøre det vanskeligere for nye Partier at opstaa — jeg tænker navnlig paa de Konservatives Ændringsforslag Nr. 8 og Nr. 18, der ikke er saa liberale som de af Flertallet stillede Ændringsforslag. Disse af Det konservative Folkeparti stillede Ændringsforslag maa vi fra vor Side gaa imod.

Nu kender jeg ikke det Arbejde, der er foregaaet i Udvalget, og jeg ved ikke, om man der har haft Løjlighed til at drøfte visse Ønsker, der er fremsat udefra; jeg tænker navnlig paa en Henvendelse, jeg ved er foretaget til Udvalget fra Dansk Kvindesamfund angaaende Ønskeligheden af at skabe saadanne Vilkaar, at den sideordnede Opstillingsmetode til Folketingsvalg i større Omfang kunde blive anvendt. Efter Lovens Regler er det saaledes, at kun saafremt der indgives en bunden Kandidatliste, skal Navnene opføres i den Orden, Partiet indgiver dem; hvis ikke der er bunden Opstilling, finder Navneopstilling Sted i alfabetisk Orden. Dette medfører, da mange Vælgere krydser det øverste Navn af — de vil gerne stemme personligt, men de krydser det øverste Navn af —, at de Kandidater, der er saa heldige at hedde noget med A og B, faar en uforholdsmæssig Fordel. Dansk Kvindesamfund foreslaar derfor et Par Ændringer til Lovforslagets § 25, Stk. 3.